

ORĘDOWNIK URZĘDOWY

Przedpłata
na kwartał 2,69 zł
Zapisywać należy
na pocztę.

powiatu kościańskiego.

Za ogłoszenia
płaci się naprzód i to :
na stronie 4-łam. 10 groszy
od miejsca milimetrowego

Administracja w Kościanie,
Aleje Kościuszki 28. Tel. 106.

Kościan, 31 grudnia 1927.

Za redakcję odpowiada
Starostwo.

Odpis.

Niniejszem podaję do wiadomości, że reskryptem z dnia 15. grudnia 1927 L. dz. D. II. PP. 3132/27 zamianował mnie Pan Minister Spraw Wewnętrznych Komisarzem Wyborczym przy Okręgowej Komisji Wyborczej Nr. 35 w Poznaniu (powiat).

Poznań, dnia 28. grudnia 1927 r.

Starosta Powiatu Poznańskiego

() Kłos.

Pana Bronisława Grajewskiego z Jurkowa zatwierdziłem na zastępcę przełożonego obszaru dworskiego Jurkovo.

Kościan, dnia 5-go grudnia 1927.

Starosta

Narajewski.

L. dz. 5059/27 W. P.

Pana Józefa Kurnatowskiego zatwierdziłem na I. zastępcę, p. Przybylskiego Józefa na II. zastępcę przełożonego obszaru dworskiego Mościszycze.

Kościan, dnia 16-go grudnia 1927.

Starosta

w z.

Krause.

L. dz. 5672/27 W. P.

Wileński Urząd Wojewódzki Wydział Bezpieczeństwa w Wilnie postanowił po porozumieniu się z Dyrekcją Cei w Wilnie, na zasadzie art. 1-go i 2-go Rozporządzenia R. O. P. z dnia 20. VII. 1920 r. Juliana TRUCHANOWICZA, obyw. polskiego, zamieszkałego we wsi Lasków gm. Rakowskiej pow. Mołodeczańskiego jako osobnika, którego przebywanie w pobliżu granicy nie jest pożądane — przesiedlić z 30 km. pasa granicznego w głąb kraju na przeciąg lat 3-ch. Od decyzji niniejszej przysługuje Julianowi Truchanowiczowi prawo odwołania się do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w terminie dni 14-tu od daty doręczenia. Wyko-

nanie decyzji powyższej porucza się Kierownikowi Ekspozytury Starostwa Wileńskiego w Mołodeczynie, za którego pośrednictwem należy złożyć skargę odwoławczą.

Kościan, dnia 6-go grudnia 1927.

Starosta

w z.

Krause.

Świerzb u koni majątn. Konojad, Sepienko i Łagiewniki II. wygaś.

Kościan, dnia 9. grudnia 1927.

Komisarz obwodowy

Woyda.

L. dz. 3708/27.

U koni własności gospodarza Bączyka Andrzeja w Katarzyninie stwierdzono urzędowo świerzb (parchy).

Kościan-połud., 10. grudnia 1927.

Komisarz obwodowy

w z.

Woyda.

L. dz. 3301/27.

Tymczasowe zasady udzielania pożyczek na cele związane z rybactwem.

- 1) W sprawie postępowania i zachowania formalności przy udzielaniu przez Państwowy Bank Rolny pożyczek na cele, związane z rybactwem, oraz w sprawie nadzoru nad zużyciem tychże pożyczek, obowiązują zasady ogólne o udzielaniu pożyczek na podniesienie wytwórczości zwierzęcej (Nr. 1596-R-III, z dnia 30. IX. 1926 r.) z tem jednakże zastrzeżeniem, że niniejsze zasady czego innego nie postanawiają.
- 2) Pożyczki na cele związane z rybactwem udzielone będą:
 - a) na przeciąg do lat 10: na wszelkie inwestycje i środki lokomocji z wyjątkiem osobno wymienionych;

- b) do lat 4: na zakup ryb obsadowych dla jezior i rzek;
- c) do lat 3: na kapitał obrotowy;
- d) do lat 2: na zakup sieci i innych narzędzi rybackich, uprawę i nawożenie stawów, oraz na inne cele niewspomniane w niniejszym ustępie;
- e) do 1 roku: na zakup pasz dla ryb.

Udzielanie pożyczek na terminy dłuższe dopuszczalne jest w każdym poszczególnym wypadku, jedynie za zezwoleniem Ministerstwa Rolnictwa.

- 3) Oprocentowanie pożyczek wraz z dodatkiem administracyjnym wynosić ma dla pożyczek na kapitał obrotowy — 5% dla wszelkich innych, z wyjątkiem wymienionych w p. 4—4%. Wysokość dodatku administracyjnego określa się na 2% przy pożyczkach na kapitał obrotowy, 1% przy innych pożyczkach. Dodatek administracyjny w powyższej wysokości będzie pobierany również od pożyczek bezprocentowych.
- 4) Bezprocentowe pożyczki mogą być udzielone na:
 - a) nabycie i budowę morskich statków i łodzi rybackich,
 - b) nabycie i wyrób narzędzi i materiałów rybackich,
 - c) budowę zakładów produkcji ryb obsadowych,
 - d) doświadczalnictwo rybackie,
 - e) urządzenie wystaw, przeglądów i pokazów,
 - f) popieranie zawodowych wydawnictw z zakresu rybactwa.
- 5) Do podań, dotyczących pożyczek na cele rybactwa winna być dołączona opinia:

I. na obszarze Województw zachodnich:

- a) właściwej Izby Rolniczej, odnośnie do pożyczek na cele związane z rybołówstwem słodkowodnym,
- b) Morskiego Urzędu Rybackiego odnośnie do pożyczek związanych z rybołówstwem morskim,

II. na obszarze Województw południowych:

- a) Sekcji Rybackiej Związku Ziemiaków w Bielsku, względnie Towarzystwa Gospodarskiego Wschodniej Małopolski, o ile chodzi o gospodarstwa stawowe,
- b) Tymczasowego Wydziału Samorządowego we Lwowie, o ile chodzi o rzeczne gospodarstwa rybne,

III. na obszarze województw środkowych i wschodnich:

Towarzystwa Rybackiego w Warszawie i Wydziału rybackiego C. T. R.

- 6) Do podania o pożyczkę winien być dołączony wypełniony kwestionariusz według wzoru ustalonego przez Państwowy Bank Rolny, a za-

wierający wiadomości dotyczące osoby, ubiegającej się o pożyczkę i jej stosunków gospodarczych i majątkowych. Prawdziwość danych, wymienionych w kwestionariuszu, winna być stwierdzona przez właściwy urząd gminny (Magistrat).

- 7) Pożyczki na cele związane z rybołówstwem morskim mogą być udzielane w gotówce, jak i w naturze, w postaci narzędzi rybackich, oraz artykułów i materiałów niezbędnych dla rybołówstwa. Udzielanie pożyczek w naturze odbywa się przez Morski Urząd Rybacki przy zachowaniu formalności, ustalonych przez Państwowy Bank Rolny.

Kościan, dnia 5-go listopada 1927 r.

S t a r o s t a

w z.

Wojciechowski.

L. dz. 8137/27 - 4 -

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24. czerwca 1927 r. o zagospodarowaniu lasów, niestanowiących własności Państwa.

Na zasadzie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2. sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1.

Przepisy niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie do wszystkich lasów lub gruntów leśnych z wyjątkiem lasów lub gruntów leśnych, stanowiących własność Państwa.

Minister Rolnictwa określi w rozporządzeniu dla poszczególnych obszarów Państwa wielkość nieobciążonych służebnościami, a nie uznanych za ochronne, odosobnionych lasów lub gruntów leśnych, nieprzekraczającą 10 ha, do których nie będą miały zastosowania artykuły 2—6, 8—14 i 16 niniejszego rozporządzenia.

Do lasów lub gruntów leśnych, obciążonych służebnościami, położonych na obszarze województw: kieleckiego, lubelskiego, łódzkiego, warszawskiego i powiatów: augustowskiego, kolneńskiego, łomżyńskiego, ostrołęckiego, ostrowskiego, suwalskiego, szczuczyńskiego i wysoko-mazowieckiego województwa białostockiego, przepisy niniejszego rozporządzenia będą miały zastosowanie o tyle, o ile nie uchylone przez niniejsze rozporządzenie przepisy ustawy o organizacji ziemskiej własności (Zb. pr. ces. ros. tom IX. osob. dod. ks. IX. wyd. 1913 r.) nie zawierają postanowień odmiennych.

O zagospodarowaniu lasów.

Art. 2.

Zmiana uprawy leśnej na inny rodzaj użytkowania może nastąpić jedynie w lasach nie uznanych za ochronne na podstawie zezwolenia właściwej władzy.

Właściwa władza może udzielać takiego zezwolenia jedynie w następujących wypadkach:

- a) jeżeli przez dokonanie takiej zmiany nastąpi korzystniejsze wyzyskanie gruntów;
- b) po upływie 3 lat od chwili zalesienia innych użytków przynajmniej na takim samym obszarze, jaki ma być wyłączony z pod uprawy leśnej, o ile przytem nowopowstałe drzewostany wykazują w dostatecznej mierze zdolność do dalszego wzrostu;
- c) przy regulowaniu ustroju rolnego, a mianowicie: scalaniu gruntów, likwidacji służebności, parcelacji i osadnictwie;
- d) jeżeli dokonanie takiej zmiany leży w szczególnym interesie publicznym.

Art. 3.

W zezwoleniu, udzielonem w wypadkach, przewidzianych w art. 2 pkt a), winien być oznaczony termin, w ciągu którego ma nastąpić zmiana uprawy leśnej na zamierzony rodzaj użytkowania. W razie niedokonania w oznaczonym terminie zmiany uprawy leśnej w całości lub częściowo zezwolenie traci swą moc w stosunku do gruntów, na których dozwolona zmiana uprawy leśnej nie została dokonana. O ile zaś na gruntach tych został dokonany wyrąb drzewostanów, grunty te winny być ponownie zalesione stosownie do postanowień artykułów 5 i 6 niniejszego rozporządzenia.

Art. 4.

Grunt leśny, wyłączony z pod uprawy leśnej bez zezwolenia właściwej władzy, winien być ponownie zalesiony stosownie do postanowień artykułów 5 i 6 niniejszego rozporządzenia; gdyby jednak ponowne zalesienie tego gruntu uznane było przez właściwą władzę za niepożądane, władza ta może nakazać zalesienie odpowiedniej powierzchni innego gruntu, w szczególności zaś takiego, którego trwałe utrzymanie pod uprawą leśną leży w interesie publicznym.

Art. 5.

Wszystkie grunty leśne, pozbawione drzewostanów, winny być ponownie zalesione.

Obowiązek zalesienia przywiązany jest do gruntów leśnych bez względu na zmianę osoby właściciela.

Art. 6.

Obowiązek zalesienia gruntów leśnych, pozbawionych drzewostanów, zostaje dopełniony.

- a) przez zalesienie sztuczne przed upływem 3 lat, licząc od 1. czerwca roku następującego po dokonaniu wyrębu lub po zaistnieniu innej okoliczności, która spowodowała usunięcie drzewostanu;
- b) przez zalesienie naturalne.

Jeżeli zalesienie naturalne uznane będzie przez właściwą władzę za niemożliwe, nieodpowiednie lub niedostateczne, winno być dokonane zalesienie sztuczne przed upływem 3 lat, licząc od dnia 1. czerwca roku następującego po uprawomocnieniu się orzeczenia władzy o uznaniu naturalnego zalesienia za niemożliwe, nieodpowiednie lub niedostateczne.

W wypadkach, uzasadnionych stanem i warunkami gospodarczymi lasu, właściwa władza przedłuży z urzędu lub na prośbę osób zainteresowanych termin sztucznego zalesienia.

W razie niedokonania zalesienia sztucznego w oznaczonym terminie, a także w razie dokonania zalesienia sztucznego w sposób, uznany przez właściwą władzę za nieodpowiedni lub niedostateczny, władza może zarządzić dokonanie zalesienia na koszt właściciela.

Art. 7.

W razie sztucznego zalesienia gruntów, nie będących gruntami leśnymi, a uznanych przez właściwą władzę za nienadające się do innej niż leśna uprawy, zalesione grunty wolne są od podatków państwowych w ciągu 30 lat, licząc od roku następującego po dokonaniu zalesienia.

Przepis powyższy nie dotyczy gruntów zalesionych stosownie do postanowień art. 2 pkt. b. oraz art. 4 niniejszego rozporządzenia.

Art. 8.

Wszystkie lasy winny być zagospodarowane według planów urządzenia gospodarstwa leśnego z uwzględnieniem zasady trwałości użytkowania.

Plan urządzenia gospodarstwa leśnego winien być oparty na pomiarze, podziale i szczegółowym opisie lasu pod względem przyrodniczym i gospodarczym, zawierać szczegółowe przedstawienie zasad zagospodarowania lasów co do rodzaju drzewa, sposobu gospodarstwa, wieku rębności, sposobu zalesienia i wykonania niezbędnych melioracji, oraz szczegółowo przedstawiać wszystkie zamierzone czynności gospodarcze co do miejsca i czasu wraz z ich uzasadnieniem.

Art. 9.

W lasach, których powierzchnia jest tak mała, iż prowadzenie gospodarstwa nie wymaga sporządzenia planu (art. 8), a których wielkość dla poszczególnych obszarów Państwa określi rozporządzenie Ministra Rolnictwa, plan urządzenia gospodarstwa leśnego zastąpiony być może programem gospodarczym.

Program gospodarczy winien zawierać odrębny szkic sytuacyjny lasu, zwięzły opis siedliska i drzewostanów oraz wskazanie czasu, miejsca i rozmiaru użytkowania, jak również terminu i sposobu zalesienia.

Art. 10.

Plan urządzenia gospodarstwa leśnego lub program gospodarczy (art. 8 i 9) winien być przez właściciela lasu przedstawiony do zatwierdzenia właściwej władzy w dwóch, o ile zaś dotyczy lasów obciążonych służebnościami, położonych na obszarze województw: kieleckiego, lubelskiego, łódzkiego, warszawskiego i powiatów: augustowskiego, kolneńskiego, łomżyńskiego, ostrołęckiego, ostrowskiego, suwalskiego, szczuczyńskiego i wysoko-mazowieckiego województwa białostockiego, w trzech egzemplarzach.

Władza uprawniona jest do dokonania lub zażądania wprowadzenia w przedstawionym jej planie lub programie zmian i uzupełnień, uzasadnionych względami gospodarczymi lub technicznymi.

Po zatwierdzeniu planu lub programu właściwa władza zwraca właścicielowi jeden egzemplarz z zaświadczeniem zatwierdzenia.

Art. 11.

Jeżeli właściciel lasu w ciągu 2-ich miesięcy od dnia przedstawienia planu urządzenia gospodarstwa leśnego lub programu gospodarczego nie zostanie powiadomiony o decyzji władzy co do ich zatwierdzenia (art. 10). zamierzone w planie lub programie czynności gospodarcze mogą być podjęte w całości lub w zakresie, który władza wskaże przed upływem wspomnianego terminu.

Jeżeli w ciągu jednego roku od dnia przedstawienia planu lub programu do zatwierdzenia właściwa władza nie powiadomi właściciela lasu o decyzji co do zatwierdzenia lub wprowadzenia zmian i uzupełnień — plan lub program uważa się za zatwierdzony.

Postanowienia powyższe nie mają zastosowania do lasów, obciążonych służebnościami, położonych na obszarze województw: kieleckiego, lubelskiego, łódzkiego, warszawskiego i powiatów: augustowskiego, kolneńskiego, łomżyńskiego, ostrołęckiego, ostrowskiego, suwalskiego, szczuczyńskiego i wysoko-mazowieckiego województwa białostockiego.

Art. 12.

Użytkowanie lasu w sposób odmienny, niż to zostało przewidziane w zatwierdzonym planie urządzenia gospodarstwa leśnego lub programie gospodarczym, może nastąpić jedynie po zatwier-

dzeniu przez właściwą władzę odpowiednich zmian lub uzupełnień planu lub programu; w sprawach tych mają odpowiednie zastosowanie postanowienia artykułów 10 i 11 niniejszego rozporządzenia.

Art. 13.

W wypadkach zniszczenia lub uszkodzenia lasu przez klęskę żywiołową lub przez inne okoliczności w takim stopniu, że wskutek tego nastąpiła istotna zmiana warunków gospodarczych, na których podstawie został zatwierdzony plan urządzenia gospodarstwa leśnego lub program gospodarczy, albo zostało dozwolone użytkowanie lasu (art. 11)—właściwa władza może wstrzymać dalsze użytkowanie lasu do czasu zatwierdzenia nowego planu lub programu.

Art. 14.

Przepisy artykułów 8—11 nie dotyczą korzystania z użytków przygodnych, mianowicie wywrotów, złomów i posuszu, jak również niezbędnego przy urządzaniu lasu wycinania drzew.

Art. 15.

Wypalanie kosodrzewiny, jak również pozabianie jej gałęzi, pędów, pączków i igieł jest wzbronione.

Art. 16.

W drzewostanach, które nie osiągnęły 3 mtr. wysokości, pasanie inwentarza jest zabronione, o ile wiek tych drzewostanów nie przekroczył 15 lat.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Ogłoszenie.

Na terenie **gminy Łuszkowo** wyłożona jest

trucizna

ku tępieniu drapieżników.

Ogłoszenie.

Na terenie **gminy Dalewo** wyłożona jest

trucizna

ku tępieniu drapieżników.

Ogłoszenie.

Na terenie **gminy Wyrzeka** wyłożona jest

trucizna

ku tępieniu drapieżników.

Trucizna

wyłożona będzie przez cały rok 1928.

Dom. Pianowo i Nielegowo.

SAGOL

nie jest margaryną, w zupełności się nadaje do smarowania, gotowania i pieczenia i posiada smak

masła naturalnego.

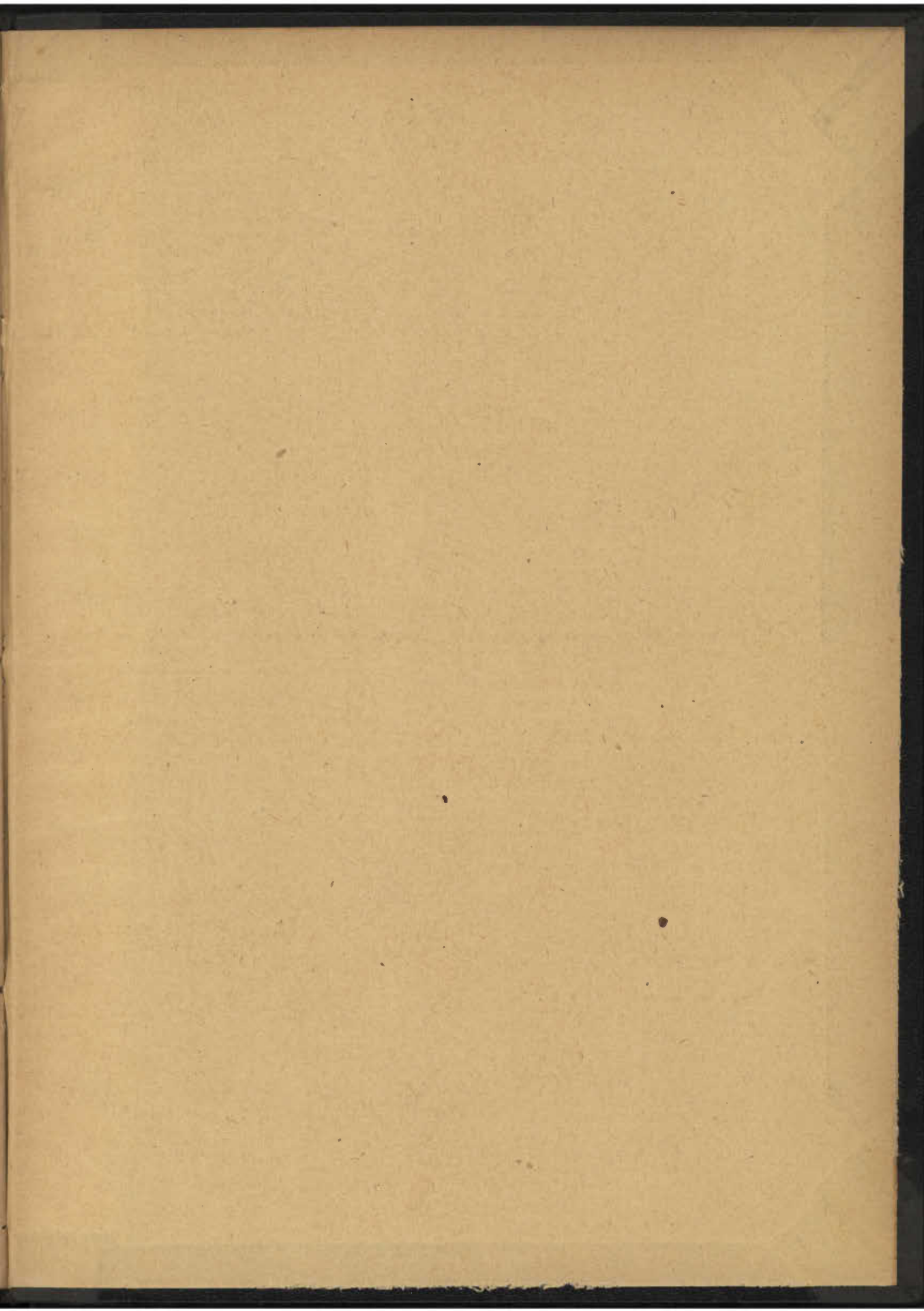
Dostać można w lepszych składach masła i towarów kolonialnych.

WSZELKIE DRUKI

wykonuje

Drukarnia Spółkowa w Kościanie.

Nakładem i czcionkami Drukarni Spółkowej w Kościanie.

haimen tangraivans Dr. II. Pm. B. Nr. 6.

